

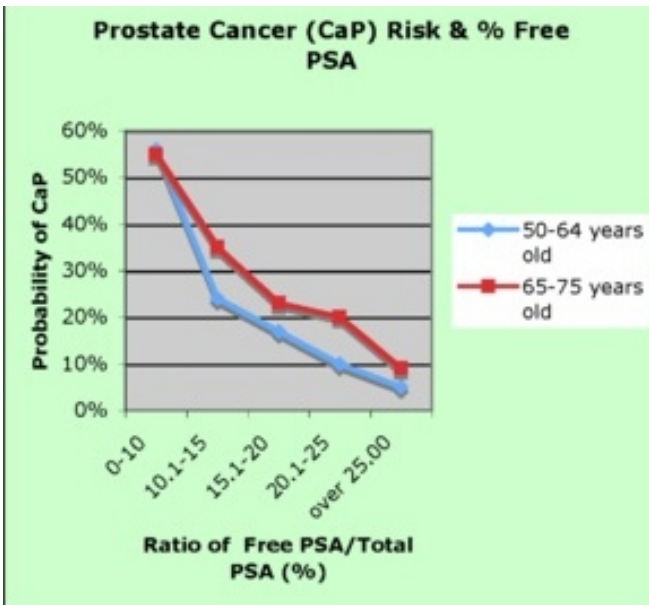
זוסי אלפי

שירים מסרטן הערמונית

התדהמה

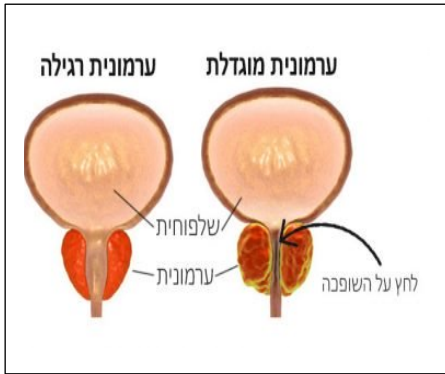
לכל מחלה יש שם
לכל שם יש מדד
ולכל מדד יש צד
ונסחה
וכאב חד של בדיחה
ויש מדרגים וסלמות
לרעידות האדמה יש ריכטר
לבדיקות הדם יש פי.אס.אי.
ואתה מתבלבל בין גליסון לגלישון

ואתה מקבל תוצאות
הפי.אס.אי. עלה
והגליסון הוא שבע
ושבע זה אומר
שיש לך סרטן אלים
ואתה מתכסה בזמן
ובעלעלי עלים
ומקים סביבך אהלים
למחסה, למקלט
למגן מהמידע המסכן
ואתה מחפש במה להתלות
הרי הבטחת לעצמך
שאם לך זה יקרה
אתה לא תחיה
אתה לא תחיה

מדד הסיכון היחסי לסרטן הערמונית

אתה תעשה מעשה
 ואתה נאבק ומבקש לקבל דעה שנייה
 והשנייה בשלישית
 וברביעית אתה מבין
 אתה מקבל הנחה
 לא שבע אלא שש
 ובשש אפשר למשש
 וממשישים אותך
 בפני הטבעת
 ודעתך מתרחקת נוסעת
 למרחקים של ילדות:
 .."ראיתי את אבי,
 את אמי, אחותי, אחותי..."
 ומרופא לממחה ומדחי לדחי
 אתה בחוג הסרטן אחי

כאן ועל הטבלה בעמוד הקודם – שלמי תודה לגוגל

הלחץ

כשאתה חי
 ליד החיים
 אתה חי בלי לחיות
 בשורת המות
 מקרבת אותך לחיים
 דואה בין השאלות
 נוחת על הטפל
 וחושב זה עקר.
 פתאום מבהר לך
 שיש סוף לכל
 אפלו שפעם ספרו לך
 זקני העדה
 חכמי הדור
 הפילוסופים המסתלסלים

כְּעֶשֶׂן שֶׁל סִיגְרִיָּה שֶׁעֲשֵׂנָהּ פֶּעַם
כְּשֶׁלֹּא יִדְעֵת עַל מַהמּוֹרוֹת
הַמּוֹת הַמְצַפּוֹת
עֲכָשׂוּ אֹתָהּ מִבֵּין שְׂאִין זְמַן
צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת
לְטַפֵּל בְּדַבָּרִים
לְפַתּוֹר אֶת הַקְּשָׁרִים
לְקַבֵּל תְּשׁוּבוֹת
לְשִׂאלוֹת שֶׁלֹּא שְׂאֵלָתְךָ
וְעַה קָרָה שֶׁלֹּא הַכְּרָתְךָ
חֲרָדָה מִמְּקוֹם לֹא בְּרוּר
הַכֹּל מְעַרְבַּב בְּצִלְחַת שְׁטוּחָה
שֶׁל שְׁקוּט נַפְשִׁי
מָה יִהְיֶה עֲכָשׂוּ?

הבדיקה מחדש

לֹא!
זֶה לֹא יִכּוֹל לִהְיוֹת.
אֵין לִי כְּלוּם
הֵם בְּטַח טוֹעִים
אֲנִי שֶׁהַ בְּעֶדְר
מִקֵּף רוֹעִים
וְדַעַה שְׁנִיָּה תִשְׁלַל
אוֹלֵי שְׁלִישִׁית
בּוֹא נִבְדֵּק מִחֲדָשׁ
הִנֵּה הַגְּבֻרָת הַזֹּאת יוֹדֵעֵת
הִיא מְבִינָה
יֵשׁ בָּהּ אֶת חֲכַמַת הַתְּנַשְׁמָת
הַצּוֹפֶה בְּעֵין מְצַפֶּה
וְדַעַתָּה שְׁזָה הַרְבֵּה פְּחוֹת מִמָּה שֶׁאָמְרוּ
סוּף לְדַאָּגָה

רופאים בחדר ניתוח - עיבוד גרפי

הנְמַרְחַת עַל הָעֲצָבִים הַחֲשׂוּפִים
מְעַנֵּין לְרֵאוֹת לָהֶם אֶת הַפְּרָצוּפִים
שֶׁל כָּל אֱלוֹ עִם הַבִּיאּוֹפְסִיָּה וְשִׁמְיֵאוֹפְסִיָּה
וְדָגָם הַשׁוֹחִים בְּרִפְסוּדִיָּה
אֲנִי בְּסֹדֶר
כָּלֵם טוֹעִים
גַּם הַכְּבָשִׁים
וְגַם הַרוֹעִים
דִּי עִם זֶה, זֶה מִמָּשׁ לֹא נָעִים
וְטַעַם הַחַיִּים
שֶׁהִיָּה טָעִים
עוֹבֵר לְפָסִים וְלַחַיִּים מְשַׁגְּעִים
כְּמָה פְּרוֹפְסוּרִים כְּבָר רֵאִיתִי?
פְּחוֹת מְאֹרְבָּעִים.
רַק שִׁשָּׁה עֶשֶׂר
וְלִכְל אֶחָד דָּעָה
וְלִכְל אֶחָד עֶרְף
וְאֲנִי מִתְבַּלְבֵּל וּמֵאֲבֵד אֶת הַדֶּרֶךְ

התיקון

היא יִשְׁבֶּה מולי אִשָּׁה מְלֹאֵת קֶשֶׁב
וְהַתְּנַגְּדָה לְמִסְפֵּר 7 שְׁנֵקְבַע בְּבִדְיָקָה
"זֶה הַרְבֵּה פְחוּת"

היא קִבְּעָה הַחֲלָטִית
זֶה רַק 6 וְעַם זֶה אִתָּה יְכוּל לְהַמְשִׁיךְ לְחַיּוֹת
אֵלּוּ יִדְעָתִי שֶׁסִּפְרָה אַחַת תְּשַׁנֶּה אֶת חַיִּי

הַיִּיתִי חַי בֵּין הַסִּפְרוֹת
מִתְעַטֵּף בְּאוֹתִיּוֹת
מִתְרַחֵץ בְּמִשְׁוֹאוֹת
וּמִתְנַגֵּב בְּמִסְפָּרִים רְאוּשׁוֹנִיִּים
שְׁמַחְתִּי וְנִרְגַעְתִּי
הַתּוֹכַחְתִּי וְטַעַנְתִּי
וּמִבְטֵיִם חֲסוּמִים לְוֹ אֶת מְאוֹרוֹתֵי הַנִּכְבָּיִם בְּפָנַי
יֵשׁ לִי רַק 6 וְלֹא 7

וְאֲנִי יְכוּל לְחַיּוֹת עִם זֶה!
אֲנִי יְכוּל לְחַיּוֹת עִם זֶה
הַחַיִּים שְׁאֲנִי יְכוּל לְחַיּוֹת עִם "זֶה"
מָה הֵם?

סוּג שֶׁל בּוּעָה חֲדָשָׁה נִפְתַּחַת לִי בַמּוֹחַ
מִשְׁדָּרַת שִׁירִים שְׁלֹא שְׁרַתִּי
מִלִּים שְׁלֹא אִמְרַתִּי
זְמַנִּים שְׁלֹא הָיוּ בְּזַמְנִי
אוּלַּי שְׁמַעְתִּי אוֹתָם מִתּוֹךְ זְמַנָּם שֶׁל אֲחֵרִים

הַחַיִּים שֶׁאֲנִי יְכוּל לְחַיּוֹת עִם "זֶה"

מָה הוּא ה'זֶה" הַזֶּה שְׁנִכְנַס לִי לְמִטָּה הַחוּלָה
שְׁאִינָה הַמִּטָּה שְׁלִי.

אֵף פַּעַם לֹא הֵייתִי חוּלָה
לֹא יוֹדַע חֲלִי מָה הוּא.

וְהִנֵּה אֲנִי חַי עִם "זֶה"

וְה'זֶה" הַזֶּה הוּא חֲמֵר הַיּוּלִי

חִמְרָא רַאשׁוֹנִי הַמְבַּהִיר לִי הַבְּהָרוֹת שֶׁלֹּא הַבְּהָרוֹ לִי
אֲנִי לֹא חַי לְבִדִּי יוֹתֵר
אֲנִי חַי עִם ה'זֶה" שְׂמֵחֵז, מְנַקֵּז, מְשׂוֹז, מְחַמְרֵז
מְלִים מְמַלּוֹן שְׂאֲנִי לֹא מְבִין, לֹא מְכִיר
לֹא יוֹדֵעַ.

צילום ועיבוד ח.נ.

ממתינים בתור לרופאים

הָאֵם אֲנִי עוֹמֵד לְהִשְׁתַּגֵּעַ?
כִּכָּה זֶה כְּשֶׁמְשַׁתְּגָעִים?
מְתַגְעָעִים לְאֲנִי הַחַי לֹא עִם זֶה וְלֹא זֶה
וּבִטָּח וּבִטָּח לֹא ה'זֶה" שְׂהַצְטָרֵף לְחַי
לְחִלּוּמֹתַי
לְאֲמָתוֹת וְלְשִׁקְרִים שְׁלִי
בִּינִי לְבֵין עֲצָמִי
בֵּין לְבֵין הַסּוֹכֵב אוֹתִי
יֵשׁ לִי חֵבֵר חֲדָשׁ
בְּשִׁכּוֹנַת הַנֶּפֶשׁ הַמְתַּבְּגֶּרֶת שְׁלִי
אֲנִי אוֹכֵל לְחַיּוֹת עִם "זֶה".
קְרוֹב לְחִזָּה
בֵּין הַצְּלָעוֹת
בְּמָקוֹם בּוֹ הַלֵּב הִתְחַרַּד מְלֵא פֶּעַם לְבָדוֹ
עֲכָשׁוּ הוּא עָבַר מְמוֹנּוֹלוֹג שֶׁל לֵב פּוֹעֵם
לְדִיאָלוֹג שֶׁל לֵב עִם "זֶה"
אֲנִי אוֹכֵל לְחַיּוֹת עִם זֶה
אִין סִפְקִי!

המעקב

"זֶה שׁוֹם דְּבַר, זֶה רַק בִּיּוֹפְסִיָּה."

בִּיּוֹפְסִיָּה?

בְּפָרוֹסְטָטָה??

אֲצִלִּי???

הַבְּקָר עֲשִׂיתִי אֶת זֶה בַּפֶּעַם הַשְּׁנֵיָה.

אֲנִטִּיבִיּוֹטִיקָה יוֹם קָדָם, אַחַת בַּבְּקָר, דוֹפֵק אֶת הָרֵאשׁ.

חָקוּ, אוֹי! זֶה מְטָרֶף!!
 אַתָּה מְכַנֵּס לְעַצְמְךָ בַּתַּחַת פּוּמִית עִם בְּקָבוּק וְסוֹחֵט לְךָ אֶת זֶה לְמַעַיִם.
 וְאַתָּה הוֹפֵף לְמִזְרָקָה עִירָאקִית, בְּלֵב בְּגָדָד, בְּאֲמֻצָּע הַפְּלִיֶּשָׁה הָאֲמֵרִיקָאִית.
 חֲלֶשָׁה.
 הַתְּשָׁה.
 בְּרָפִים רוֹעֵדוֹת
 קָטָן עָלַי!
 פּוֹזָה! הַכֹּל גָּדוֹל עָלַי.
 אֲנִי נִכְנָס לְמִים עֲמֻקִּים בְּלֵי מְצוּפִים.
 פַּעַם לְמָדוּ אוֹתִי לְשָׁחוֹת כְּכֹה בְּבָרְכָה שֶׁל הַפּוֹעֵל בְּפֶתַח תַּקְוָה.
 דָּחֲפוּ אוֹתִי לְמִים וְשִׁתִּיתִי אֶת כָּל הַבְּרָכָה.
 "זֶהוּ, אַתָּה יוֹדֵעַ לְשָׁחוֹת!" צָעַק הַמְצִיל בְּרֵאקָר,
 שְׂאֵף פַּעַם לֹא הִרְטִיב אֶת הַסְּלִיפֵי הַכֶּתֶם שְׁלוֹ,
 שֶׁהָיָה מְתוּחַ מִתַּחַת לְכָרֶס הַקְּטָנָה.
 זֶהוּ, אֲנִי שׁוֹחָה בְּמַעְלָה הַהֶסְבְּרִים, הַהוֹרָאוֹת, הַפְּרוֹשִׁים, הַגְּשׁוּשִׁים וְהַמְשׁוּשִׁים.
 אֲנִי בְּמַעְלָה הַפְּרוֹסְטָטָה עֲלִית.
 מְגִיעַ לְבֵית חוֹלִים, כְּמוֹ לְקוֹחַ חוֹזֵר, אֵין הַנְּחוֹת.
 מְסֻדְרוֹנוֹת – מְסֻדְרוֹנוֹת – מְסֻדְרוֹנוֹת
 הַמוֹן אֲנָשִׁים צוֹעֲדִים לְיָדָה – מוֹלָה – לְצַדָּה.
 כְּמוֹ הַשְּׂאֵנָה אֶלִיזָה.
 מָה זֶה? בָּלֵם חוֹלִים? כָּל כֶּף הַרְבֵּה?
 קִמְתִּי מִחֲלוֹם מְסִיט: אֲנִי בָצוּם וְשִׁכַּחְתִּי,
 אַחֲרַי כָּל הַהֶכְנָחוֹת לְקִרְאָת הַנְּתוּחַ אֲנִי אוֹכֵל חֶלְבָה וְתִמְרִים, תִּמְרִים וְחֶלְבָה.
 פֶּתְאִם אֲנִי נִזְכָּר: " הִי! אֲנִי בָצוּם!! עֲכָשׁוּ אֶכְלֵתִי.
 שִׁכַּחְתִּי! מָה עוֹשִׂים? עֲכָשׁוּ יִדְחוּ לִי עוֹד פַּעַם אֶת הַנְּתוּחַ.
 יוֹתֵר מִמָּה שֶׁאֲנִי מִפְחָד לְמוֹת, אֲנִי פוֹחֵד מִדְּחִית הַנְּתוּחַ,
 שֶׁזֶה בְּעֵצָם יִמְתַּח לִי אֶת גּוּמִית הַפְּחָד,
 שְׂאֵנִי לֹא יוֹדֵעַ עַד מְתִי אוֹכֵל לְהִשְׁתַּלֵּט עָלָיו מִבְּלֵי לְפֶשֶׁל בְּגָדוֹל.
 הַתְּעוֹרְרָתִי.
 הַפְּרוֹזְדוּרִים הִלְכוּ לְקִרְאָתִי.

שְׁלֹטִים, שְׁלֹטִי שְׁלֹטִים, שֶׁל כָּל מַחְלָה אֶפְשָׁרִית. יְמִינָה שְׂמאלָהּ, יֵשֶׁר וְשׁוֹב.
"הוּ, הִנֵּה אֶתָּה.

הַקְדַּמְתָּ.

בְּצוּם? יִפִּי. תַעֲוֹדַת זְהוּת. רְגִישׁ לְתִרּוּפוֹת?

יֵשׁ לָךְ רְגִישׁוּיּוֹת?"

"כֹּן, לְאֲנָשִׁים, בְּמִיחָד לְרַעִים, מְאֹד רְגִישׁ."

"אוֹי, אֶתָּה מְצַחֵיק!"

(הִי, אֲנִי חִי. מְצַלִּיחַ לְהַצְחִיק עֲדִין).

חדר ההלבשה

קִירוֹת לְבָנִים רְצֵפָה קָרָה, עֲרָמוֹת שֶׁל פִּיזְמוֹת, אֲנִי לוֹקֵחַ מִכֶּנֶס עִם פְּסִים.

לֹא אֲנִי לֹא לֹבֵשׁ גַּם חֶלֶק עֲלִיּוֹן עִם פְּסִים, יֵשֶׁר יְגִידוֹ: "הִנֵּה עוֹד פַּעַם אֲנִי עִירָאקִי".

לְקַחְתִּי חֶלְצַת פִּיזְמָה עִם פִּילוֹנִים קְטַנְטָנִים וְרִזְרָדִים.

אֲנִי נִרְאֶה כְּמוֹ לִיָּצֵן שֶׁבָּרַח מִהַקְרָקֶס וְהַקְרָקֶס אֶפְלוּ לֹא מִחַפֵּשׁ אַחֲרָיו. לִיָּצֵן מִבְּטֹל.

מַחְכִּים.

מַחְכִּים.

כָּל שֵׁם בְּרִמְקוֹל מְרִשִׁים. מְקַפִּיץ.

הִנֵּה הַמְּנַתַּח. הוּא מִתְנַהֵג בְּאִפֵּן לְבָבִי,

מְסַפֵּר לִי עַל הַצְרוֹת שֶׁלוֹ בְּבֵית הַחוֹלִים:

"הַכֹּל פֹּה בְּרִדְקָה, אֵף אֶחָד לֹא עוֹשֶׂה אֶת הַעֲבוּדָה שֶׁלוֹ. אֲנִי צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת הַכֹּל. הִנֵּה הַפְּקִיד,

אֶפְלוּ לֹא הַחֲתִים אוֹתָךְ עַל הַרְשָׁאָה לְנַתַּח אוֹתָךְ.

תַּחְתָּם".

אֲנִי חוֹתֵם! עַל הַחַיִּים וְעַל הַמְּנוֹת. לֹא מְסַתֵּמֵל בְּכַתּוּב. מִפְּחִיד. לְמָה לִּי.

מְקַסִּימוֹם אֲנִי אֲמוֹת, הַעֲקָר לֹא לְפַחַד.

מְרִדִים רוֹסִי בְּגִבָּה שְׁנֵי מְטָרִים וְרוֹחַב שֶׁל יָרֵד שְׁלֹם נִכְנָס לַחֲדָר.

"תִּגִּיד שְׁלוֹם לַמְרִדִים שְׁלֹךְ" אוֹמֵר הַמְּנַתַּח.

אֲנִי מְמַלְמֵל שְׁלוֹם וּמְפַגֵּז אוֹתוֹ בְּכַמָּה מְלִים בְּרוֹסִית.

הוּא מְפַעִיל אֶת הַדוֹקטוֹרִינָה הַסּוֹבֵיטִית, הוּא לֹא מְגִיב.

(אוֹלִי הוּא בְּכֻלָּל תִּימְנִי שֶׁרַק נִרְאֶה כְּמוֹ רוֹסִי)

הוֹלְכִים לַחֲדָר הַנְּתוּחַ.

אֲנִי נִפְרָד מִרְעִיתִי, שֶׁתַּפְתִּי לְבִדְדוּת.

אִיזָה בֶּן זוֹנָה בַּר מְזוֹל אֲנִי. יֵשׁ מִיִּשְׁהִי שְׂמוּכָנָה לְהִיּוֹת שֶׁתַּפָּה לְכָל הַחֲרָה הַזֶּה.

אֲסוּר לְהַזְכִּיר אֶת הַמְּלָה הַזֹּאת, לֹא אַחֲרֵי הַחֶקֶן.

חדר הניתוח

המרדדים יותר גבוה מהתקרה. הוא מתכופף קצת.

"אני פחדן" אני מזהיר.

ניסן ה"פחור" צוחק. שוב אני גאה בעצמי שאני עדין מסגל להצחיק, עם פיז'מה מכנסים פסים ותלצה פילונים ורדרדים.

"תסיט את הישבן, תשכב על הצד"

"אין בעיה", אני ממלמל בחרדה, "...רק תגידו לי מה אתם עושים. כל הזמן".

"מה יש לנו כבר לעשות?" עונה לי המרדדים, "...תסגר חזק את היד. יש לך וריד יפה".

דקירה.

"אוי".

"מתי ארדם? מה קורה?"

"עוד מעט"

חשף.

הבעיה שבחשף אתה לא יודע, לא כותב, לא יוצר, עוצר; לא עוזר, לא חוזר, לא זוכר.

מתעורר

"הי את לילי?"

"בקור טוב אדוני, כל הכבוד, אתה זוכר. התעוררת."

שתפתי לבדידות נראית כאלו היא עכשו אחרי הנמנות. הבנתי שתזרתי לחיים.

ביופסיה?

בפרוסטטה??

אצלי???

עד פה, התגברנו.

עכשו מחכים.

תוצאות

אם יהיו בסדר אמות מזקנה מאחרת

אם יהיו לא בסדר לא אמות צעיר

אלהים, איך יוצאים מהחיים האלה מבלי למות?